

[Luuk. 19:28-40](#) kertoo: Kun Jeesus ratsasti Jerusalemiin Öllymäen rinnettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, joita he olivat nähneet. Mutta fariseukset närkästyivät ja sanoivat: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi". Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat...".

Myöskään meidän aikamme fariseuksille ja kirjanoppineille ei ole mieleen, kun opetuslapset ovat alkaneet huudella. Nyt huudellaan Jumalan sanan perään kirkon luopumusta vastaan. Opetuslapsille ei tunnu riittävän piispa **Riekkisen** "rantavahti" -teoria (SS 3.1.) eikä muutkaan lirkuttelut, joita hän tarjoili vastauksenaan kyselijöille taivaasen pääsemisestä.

Tosin niitäkin näyttää löytyvän, jotka työpaikkansa tai urakehityksensä puolesta vaikenevat, vaikka pitäisi puhua. Myös kaikenlaiset mielistelijät ja oman edun tavoittelijat ovat huomanneet hetkensä tulleen. Nuolaisu valtaapitävien suuntaan tuo tunnetusti aina sulkia hattuun. "Vai ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan" (Jaak.4:4). "Mutta nisu ja luste näyttävät kasvavan rinnakkain elon leikkuuseen asti" ([Matt. 13:25-30](#)).

Kirkkomme on vakavassa kriisissä - se on kuolemansairas. On langettu miellyttämisen evankeliumi. Sanan suola on kadonnut ja korvattu turhilla uudistuksilla, kun olisimme tarvinneet mielen uudistusta. Hankkeista vaarallisin on paluu Rooman kirkon syliin. Paavi ei oli jure divino eli Jumalan sanan perusteella koko kristikunnan pää, sillä tämä arvo kuuluu yhdelle ainoalle - nimittäin Jeesukselle Kristukselle.

Me emme saa ruveta suutelemaan Paavin jalkoja ja sanomaan: "Te olette armollinen herrani", vaan meidän tulee sanoa niin kuin enkeli sanoo perkeleelle Sakarjan kirjassa: "Jumala rangaiskoon sinua, saatana" (Ev.lut. Tunnustuskirjat s.266).

Kunnioitettu kirjailija, hovioikeudenneuvos **Paavo Hiltunen** sanoo kirjansa Marian kolmet kasvot etukannessa: "Tätä kirjaa ei ole kirjoitettu väittelynhalusta, vaan vertavuotavin sydämin. Ei ole helppoa kirjoittaa hautajaisista kirkolle, jota rakastaa". Ja niin sanon minäkin. Mutta jos opetuslapset vaikenevat, niin kivet huutavat!

Maila Kumpulainen

Sonkajärvi

Valoa ristiltä 5/1998

